

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
дисципліни
“ВСТУП ДО СПЕЦІАЛЬНОСТІ”
(для бакалаврів спеціальності “Країнознавство”)

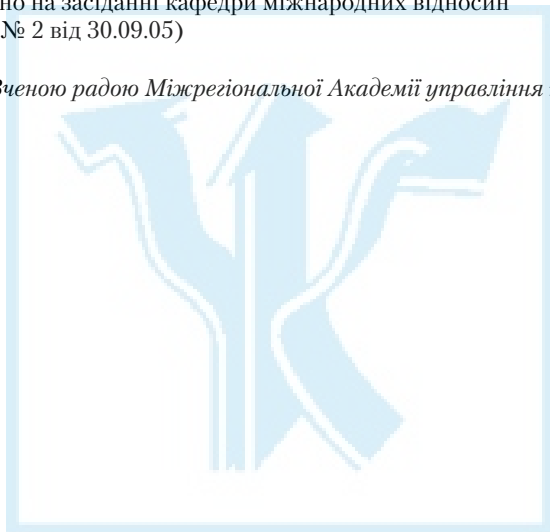
МАУП

Київ 2006

Підготовлено доцентом кафедри міжнародних відносин
А. Г. Гольцовим

Затверджено на засіданні кафедри міжнародних відносин
(протокол № 2 від 30.09.05)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Гольцов А. Г. Навчальна програма дисципліни “Вступ до спеціальності”
(для бакалаврів спеціальності “Країнознавство”). – К.: МАУП, 2006. – 18 с.

Навчальна програма містить пояснювальну записку, навчально-тематичний план, програмний матеріал до вивчення дисципліни “Вступ до спеціальності”, питання для самоконтролю, а також список рекомендованої літератури.

© Міжрегіональна Академія
управління персоналом (МАУП),
2006

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Навчальна дисципліна “Вступ до спеціальності” викладається студентам, які навчаються за напрямом “Міжнародні відносини” і спеціальністю “Країнознавство”, у II семестрі. Мета цього курсу – сформувати у студентів загальне уявлення про сутність спеціальності і напряму освітньої підготовки; навички навчальної та дослідницької діяльності; ознайомити з можливими видами професійної діяльності “бакалавра міжнародних відносин”.

Зміст навчальної дисципліни охоплює широке коло питань: особливості вибраної студентами спеціальності; основні положення “Освітньо-кваліфікаційної характеристики” і “Освітньо-професійної програми” підготовки бакалаврів за спеціальністю “Країнознавство” напряму “Міжнародні відносини”; організацію навчальної діяльності у вищому навчальному закладі і самостійної роботи студента; основні поняття міжнародних відносин і дипломатії; провідні міжнародно-правові та законодавчі акти, на яких ґрунтується зовнішньополітична діяльність; основи організації діяльності зовнішньополітичних установ; основні особливості країнознавства як наукової та навчальної дисципліни; інформаційну базу для вивчення міжнародних відносин і країнознавства.

У результаті засвоєння навчального курсу у студентів як майбутніх фахівців у галузі країнознавства мають бути сформовані вміння та навички: характеризувати основні фахові особливості випускника освітньо-кваліфікаційного рівня “бакалавр” напряму “Міжнародні відносини”; працювати з бібліотечними каталогами; складати бібліографічні списки, анотації до статей або книг; конспектувати навчальний матеріал; визначати основні функції дипломатичних представництв і консульських установ; застосовувати на практиці програму комплексного країнознавчого дослідження; користуватися різноманітними джерелами країнознавчої інформації тощо.

Для ефективного вивчення навчальної дисципліни “Вступ до спеціальності” надзвичайно важлива інтенсивна самостійна робота студентів. Необхідна постійна систематична робота з різноманітними джерелами інформації: енциклопедіями, довідниками, статистичними збірниками, науковими монографіями і статтями, навчальними посібниками, джерелами картографічної інформації, періодичними виданнями, науково-популярною літературою тощо.

НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
вивчення дисципліни
“ВСТУП ДО СПЕЦІАЛЬНОСТІ”

№ пор.	Назва теми
1	Спеціальність “Країнознавство” напрям “Міжнародні відносини”
2	Освітньо-кваліфікаційна характеристика бакалавра міжнародних відносин (спеціальність “Країнознавство”)
3	Освітньо-професійна програма підготовки бакалавра міжнародних відносин (спеціальність “Країнознавство”)
4	Організація навчальної діяльності у вищому навчальному закладі
5	Самостійна робота студента
6	Міжнародні відносини і дипломатія
7	Міжнародно-правові та українські законодавчі основи зовнішньополітичної діяльності
8	Діяльність установ, які працюють у зовнішньополітичній сфері
9	Країнознавство як наука
10	Інформаційна база для вивчення країнознавства і міжнародних відносин

ПРОГРАМНИЙ МАТЕРІАЛ
до вивчення дисципліни
“ВСТУП ДО СПЕЦІАЛЬНОСТІ”

Тема 1. Спеціальність “Країнознавство” напрям
“Міжнародні відносини”

Класифікатор професій, прийнятий в Україні, його відповідність міжнародним стандартам. Призначення класифікатора професій. Шифри професій. Перелік професій, що відповідають спеціальності “Країнознавство”. Основні сфери працевлаштування фахівців з країнознавства різних освітньо-кваліфікаційних рівнів.

Провідні напрями, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах. Напрями підготовки в Міжрегіональній Академії управління персоналу.

Напрямок “Міжнародні відносини”. Спеціальності напрям “Міжнародні відносини”: міжнародні відносини, міжнародне право, міжнародні економічні відносини, міжнародна інформація, країнознавство, міжнародний бізнес. Шифри спеціальностей. Шифри спеціальності “Країнознавство” для різних освітньо-кваліфікаційних рівнів.

Література [1; 9; 14; 15; 17; 19; 21; 36; 51]

Тема 2. Освітньо-кваліфікаційна характеристика бакалавра міжнародних відносин (спеціальність “Країнознавство”)

Узагальнений об’єкт діяльності фахівців з країнознавства освітньо-кваліфікаційного рівня “бакалавр”.

Запити суспільства і держави, що обумовлюють потребу у фахівцях з країнознавства. Потреби загальнодержавних установ, регіональних органів влади, органів місцевого управління та самоврядування, ділових кіл, наукових установ, системи освіти, туризму, засобів масової інформації.

Професійне призначення та умови використання випускників з вищою освітою за спеціальністю “Країнознавство” (освітньо-кваліфікаційний рівень “бакалавр”). Основні види робіт, до яких підготовлений бакалавр міжнародних відносин. Органи державної влади і управління (зокрема, міністерства і відомства), де може працювати бакалавр міжнародних відносин. Перелік посад, які може обіймати фахівець з країнознавства напряму “Міжнародні відносини”.

Освітньо-кваліфікаційні вимоги до випускників з вищою освітою за професійним спрямуванням “Міжнародні відносини” спеціальності “Країнознавство” (освітньо-кваліфікаційний рівень “бакалавр”): загальні вимоги. Вимоги до знань бакалавра міжнародних відносин (спеціальності “Країнознавство”): знання нормативних і фахових дисциплін. Вимоги до вмінь бакалавра міжнародних відносин (спеціальності “Країнознавство”); структура умінь фахівця з країнознавства. Завдання, які бакалавр міжнародних відносин виконує у процесі практичної діяльності.

Література [1; 8; 9; 14; 15; 17; 19; 21; 36; 51]

Тема 3. Освітньо-професійна програма підготовки бакалавра міжнародних відносин (спеціальність “Країнознавство”)

Поняття про навчальний план. Основний документ для організації навчального процесу. Структура навчального плану. Графік навчального процесу: теоретичне навчання; екзаменаційна сесія; практика; канікули; державні іспити.

План навчального процесу.

I. Нормативні навчальні дисципліни. 1. Цикл гуманітарних і соціально-економічних дисциплін. 2. Цикл дисциплін природничо-наукової підготовки. 3. Цикл професійної та практичної підготовки.

II. Вибіркові навчальні дисципліни. 4. Цикл дисциплін самостійного вибору Академії. 5. Цикл дисциплін вільного вибору студента.

Особливості навчального плану спеціальності “Країнознавство” напряму “Міжнародні відносини”. Особливості навчальних планів різних спеціалізацій: “Міжнародні відносини та дипломатія (країни Близького Сходу)”, “Міжнародні відносини та дипломатія (країни Європейського Союзу)”. Курсові роботи. Спецкурси.

Робочий навчальний план, його структура. Внесення змін.

Навчання на здобуття освітньо-кваліфікаційних рівнів “спеціаліст”, “магістр”. Дипломні роботи.

Навчальні програми дисциплін. Робочі навчальні програми.

Програми навчальних і виробничих практик. Науково-дослідна та педагогічна практика.

Література [1; 8; 9; 14; 36; 51]

Тема 4. Організація навчальної діяльності у вищому навчальному закладі

Загальні положення про організацію навчального процесу у вищому навчальному закладі. Типи навчальних занять.

Лекція, її завдання. Типи лекцій: вступна, тематична, оглядова, заключна, проблемна, окрема. Робота студентів під час лекційного заняття. Спілкування між викладачем і студентами. Авторська концепція викладача, його індивідуальні методи подання лекційного матеріалу. Конспектування лекцій; основні вимоги до ведення конспектів. Закріплення й поглиблення знань, набутих на лекції. Тестовий контроль. Колоквіум.

Семинар як форма навчального заняття, його завдання. Типи семінарських занять: семінар запитань і відповідей, розгорнута бесіда, коментоване читання, дискусія, конференція, обговорення письмових рефератів, теоретична конференція, вирішення проблемних завдань, прес-конференція, “мозковий штурм”, заняття на виробництві. Підготовка студента до семінарського заняття. Форми участі студентів у семінарському занятті. Оцінювання роботи студентів під час семінарських занять.

Практичне заняття. Особливості організації та проведення практичних занять. Підготовка студента до практичного заняття.

Індивідуальні консультації. Групові консультації.

Факультативні заняття, їх призначення та організація.

Курсова робота як форма індивідуальної роботи студента. Організаційні питання написання курсової роботи. Алгоритм дій студента. Загальні рекомендації щодо написання та оформлення курсової роботи. Рецензування і захист курсової роботи.

Поточний (у тому числі рубіжний – атестація) контроль знань студентів, його форми, особливості здійснення. Контрольні роботи.

Семестровий контроль знань студентів. Екзамен. Залік. Заліково-екзаменаційна сесія.

Державна атестація. Державний іспит, особливості його проведення. Дипломна робота, її захист.

Література [1; 5; 8; 12; 18; 26; 31; 32; 42; 49]

Тема 5. Самостійна робота студента

Самостійна робота студента в навчальному процесі. Форми самостійної роботи студентів. Значення опанування вміннями та навичками самостійної роботи для самоосвіти.

Самостійне опрацювання матеріалів лекцій і семінарських занять. Виконання теоретичних і практичних завдань для самостійної роботи студентів.

Основні види бібліотек. Масові бібліотеки. Бібліотеки навчальних закладів. Спеціалізовані бібліотеки (науково-технічні, медичні, сільськогосподарські, відомчі).

Бібліотечні фонди. Формування фондів.

Каталоги: систематичний, абетковий, спеціалізованих підрозділів; каталоги статей, нових надходжень, періодичних видань, авторефератів дисертацій тощо. Робота з каталогами.

Національна бібліотека імені В. І. Вернадського як сучасний інформаційний центр загальнодержавного значення. Співпраця між бібліотеками України. Міжбібліотечний абонемент. Міжнародна співпраця бібліотек.

Міжнародний бібліотечно-інформаційний центр імені Ярослава Мудрого. Фонди МБІЦ. Каталоги. Пошук в електронному каталозі. Абонемент. Читальні зали.

Робота з книгою чи періодичним виданням. Види читання: ознайомлювальне, вивчаюче, суцільне, вибіркоче. Анотація, складання анотації. Бібліографічна картка. Складання бібліографічних списків. Конспектування: основні методичні прийоми. Витяги. Цитати. Посторінкові виноски. Реферування.

Література [1; 8; 9; 24; 28; 29; 33; 35; 40; 44–46]

Тема 6. Міжнародні відносини і дипломатія

Поняття про міжнародні відносини: різні підходи.

Поняття про зовнішню політику.

Поняття про зовнішні зносини.

Поняття про дипломатію. Дипломатичні відносини. Дипломат. Професійні вимоги до дипломата.

Дипломатичне представництво. Класи дипломатичних представництв. Тимчасові закордонні представництва. Надзвичайні посольства та місії. Спеціальні місії.

Глава дипломатичного представництва. Акредитація глави дипломатичного представництва; характеристика основних етапів. Призначення решти персоналу дипломатичного представництва; нотифікація.

Припинення діяльності дипломатичного представництва. Припинення функцій дипломатичного агента.

Типова структура дипломатичного представництва: основні структурні підрозділи.

Дипломатичний персонал дипломатичного представництва. Класи глав дипломатичних представництв. Ранги, звання, посади дипломатичних агентів. Дипломатичний корпус. Адміністративно-технічний персонал дипломатичного представництва. Обслуговуючий персонал дипломатичного представництва.

Консульські установи, їх класи. Встановлення консульських відносин. Консульський патент, екзекватура. Припинення діяльності консульської місії.

Література [2; 9; 14; 17; 19; 21; 36; 38; 39; 51]

Тема 7. Міжнародно-правові та українські законодавчі основи зовнішньополітичної діяльності

Конституція України 1996 р. про засади і завдання зовнішньополітичної діяльності.

Правове регулювання зовнішньополітичних відносин, дипломатичних зносин. Міжнародно-правові акти: Статут ООН (1945 р.), Конвенція про привілеї та імунітети ООН (1946 р.), Віденська конвенція про дипломатичні зносини (1961 р.), Віденська конвенція про консульські зносини (1963 р.), Віденська конвенція про право міжнародних договорів (1969 р.), Конвенція ООН про спеціальні місії (1969 р.), Віденська конвенція про представництво держав у їх

зносинах з міжнародними організаціями універсального характеру (1975 р.) та ін.

Національне законодавство щодо участі України в міжнародних відносинах. Закон України “Про правонаступництво України” (1991 р.). Постанова Верховної Ради України “Основні напрями зовнішньої політики України” (1993 р.). Закон України “Про міжнародні договори України” (1993 р.). “Консульський Статут України” (1994 р.). Закон України “Про участь України в міжнародних миротворчих операціях” (1999 р.). Положення “Про Міністерство закордонних справ України” (1999 р.). Закон України “Про дипломатичну службу” (2001 р.). Постанова Верховної Ради України “Про Концепцію (основи державної політики) національної безпеки України” зі змінами, внесеними згідно із Законом від 21.12.2000 (2003 р.).

Міністерство закордонних справ України. Структура МЗС. Процеси реформування структури МЗС.

Література [2–4; 9; 14; 17; 19; 21; 36; 38; 39; 49; 51]

Тема 8. Діяльність установ, які працюють у зовнішньополітичній сфері

Система органів дипломатичної служби України.

Основні функції Міністерства закордонних справ України.

Головні функції дипломатичних представництв: представницька; переговорна; інформаційна; дипломатичного захисту; сприяння дружнім відносинам між державами, розвитку їх взаємодії в галузях економіки, культури та науки. Матеріально-технічні та організаційно-правові засоби здійснення функцій дипломатичних представництв. Приміщення. Розміщення дипломатичних представництв у Києві. Право дипломатів на вільне пересування територією держави.

Поняття про дипломатичний імунітет. Поняття про дипломатичні привілеї. Головні імунітети дипломатичного представництва. Основні привілеї дипломатичного представництва. Головні імунітети та привілеї персоналу дипломатичного представництва.

Головні напрями діяльності консульських установ: інформаційна, консультативна, юрисдикційна. Паспортно-візова функція. Реєстрація актів громадянського стану. Матеріально-технічні та організаційно-правові засоби забезпечення діяльності консульських установ. Організація діяльності консульських установ на території України. Основні консульські привілеї та імунітети.

Література [2–4; 9; 14; 17; 19; 21; 36; 49; 51]

Тема 9. Країнознавство як наука

Країнознавство як наукова дисципліна: різні підходи до розуміння.

Країна як об'єкт країнознавства. Різні підходи до розуміння поняття "країна".

Предмет країнознавства. Різноманітні підходи до визначення предмета країнознавства. Інформаційне країнознавство. Фізико-географічний підхід. Підхід до предмета країнознавства з позицій економічної та соціальної географії. Комплексне (географічне) країнознавство. Країнознавство як міждисциплінарний науковий напрям. Літературно-мистецьке країнознавство.

Історичне країнознавство, його значення в розвитку науки.

Географічне країнознавство: історичний розвиток, досягнення і перспективи.

Структура наукового країнознавства. I. Загальні країнознавчі дисципліни: загальна теорія країнознавства; історичне країнознавство. II. Спеціальні ("галузеві") країнознавчі дисципліни: фізико-географічне; екологічне, антропокраїнознавство (демографічне, розселенське, етнічне); валеологічне; соціальне; політичне; військове; культурологічне; релігійне. III. Прикладні країнознавчі дисципліни: інформаційне; конструктивне; прогностичне. Картографія як наскрізна країнознавча дисципліна.

Міжпредметні зв'язки країнознавства.

Регіоназнавство як наукова дисципліна. Поняття про регіон: різні підходи. Предмет дослідження регіоназнавства. Макрорегіони світу, регіони, субрегіони. Внутрішньодержавні регіони.

Основні функції сучасного країнознавства та регіоназнавства: світоглядна, пізнавальна, конструктивна, прогностична, освітня, просвітницька та ін.

Література [5–7; 10; 18; 20; 23; 27; 28; 33; 35; 42; 52]

Тема 10. Інформаційна база для вивчення країнознавства і міжнародних відносин

Основні джерела країнознавчої інформації.

Джерелознавство як наукова дисципліна. Види джерел. Їх класифікація.

Офіційні документи (укази, тексти договорів, офіційне листування, заяви). Проблема адекватності офіційних джерел. Проблема доступності до автентичних офіційних документів. Термін секретності.

Неофіційні документи (мемуари, щоденники, записки мандрівників, матеріали засобів масової інформації).

Навчальна література. Підручники й навчальні посібники; їх статус, структура. Авторська позиція. Авторський стиль і мова. Структура посібника. Довідковий апарат (хронологічна таблиця, словник термінів). Графічна інформація: діаграми, графіки, схеми тощо. Карти і картосхеми. Питання до окремих розділів, завдання, теми рефератів тощо. Підручник чи навчальний посібник як бібліографічне джерело. Навчальна література з країнознавства та проблематики міжнародних відносин.

Наукова монографія; особливості монографії як видання. Вступ. Аналіз літератури. Науково-термінологічний апарат. Наукова дискусія. Авторський стиль. Бібліографія. Довідковий апарат (синхроністичні таблиці; додатки з текстами джерел; географічний, іменний, предметний покажчики та ін.). Колективні монографії.

Наукові журнали. Популярні, науково-популярні видання, наукові видання. Значення й особливості кожного з них. Періодичні видання з проблематики міжнародних відносин (політичні, економічні аспекти). Країнознавчі періодичні видання. Періодичні видання з історії.

Газетні матеріали. Об'єктивність і тенденційність. Партиїність. Інформаційне значення. Необхідність врахування суб'єктивного фактора.

Бібліографічні огляди. Літопис книг. Літопис журнальних статей. Збірки.

Довідкові видання. Довідники з різних галузей науки та практичної діяльності. Статистичні збірники. Державний комітет статистики України, його видання. Статистичні видання ООН, інших міжнародних організацій.

Енциклопедії. Універсальні та галузеві. Енциклопедія як бібліографічне джерело.

Словники. Галузеві словники: географічні, політичні, демографічні, соціологічні, економічні та ін. Мовознавчі словники.

Географічні карти та атласи. Загально-географічні та тематичні карти. Легенда карти. Використання карт як джерела країнознавчої інформації.

Інтернет-джерела. Особливості роботи з Інтернет-ресурсами. Основні Інтернет-ресурси з проблематики міжнародних відносин і країнознавства: офіційні сайти міжнародних організацій, вищих органів

державної влади, міністерств (зокрема МЗС України), відомств (у тому числі Держкомстату України) та ін.

Архіви. Особливості роботи з архівними джерелами. Путівники по архівах. Описи. Одиниця зберігання. Архівне джерело як пам'ятка історії. Цінність джерел. Опрацювання архівного матеріалу. Систематизація і синтез архівного матеріалу і матеріалу наукових досліджень.

Література [5; 10; 13; 16; 22–32; 35; 40–47; 53–55]

ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

1. “Міжнародні відносини” як напрям освітньої підготовки; спеціальності, які до нього входять.
2. “Країнознавство” як спеціальність напрямку “Міжнародні відносини”; шифр спеціальності.
3. Класифікація професій в Україні.
4. Сутність освітньо-кваліфікаційної характеристики фахівця з країнознавства.
5. Державні та суспільні потреби в підготовці фахівців з країнознавства.
6. Загальні вимоги до підготовки бакалавра міжнародних відносин зі спеціальності “Країнознавство”.
7. Основні вимоги до знань бакалавра міжнародних відносин зі спеціальності “Країнознавство”.
8. Основні вимоги до вмінь бакалавра міжнародних відносин зі спеціальності “Країнознавство”.
9. Сфери, місця та установи майбутнього працевлаштування бакалавра міжнародних відносин зі спеціальності “Країнознавство”.
10. Структура навчального плану підготовки бакалаврів за напрямом “Міжнародні відносини”, спеціальністю “Країнознавство”.
11. Графік навчального процесу підготовки бакалаврів за напрямом “Міжнародні відносини”, спеціальністю “Країнознавство”.
12. Основні нормативні навчальні дисципліни навчального плану підготовки бакалаврів за напрямом “Міжнародні відносини”, спеціальністю “Країнознавство”.
13. Основні вибіркові навчальні дисципліни навчального плану підготовки бакалаврів за напрямом “Міжнародні відносини”, спеціальністю “Країнознавство”.

14. Особливості спеціалізацій спеціальності “Країнознавство” напрямку “Міжнародні відносини”.
15. Лекція як форма навчального заняття, типи лекцій.
16. Семінар як форма навчального заняття, типи семінарів.
17. Поточний (в тому числі рубіжний) контроль знань студентів, його форми.
18. Форми семестрового контролю знань студентів.
19. Державна атестація студентів, її форми та організація.
20. Курсова робота, її призначення, особливості написання.
21. Самостійна робота студента в навчальному процесі й процесі самоосвіти.
22. Основні форми роботи з книгою.
23. Конспектування літератури, витяги, реферування.
24. Бібліотека, найпоширеніші види бібліотек.
25. Типи бібліотечних каталогів.
26. Основні правила пошуку літератури в каталогах.
27. Сутність поняття “міжнародні відносини”.
28. Сутність поняття “зовнішня політика”.
29. Сутність поняття “дипломатія”.
30. Дипломатичні представництва: постійні та тимчасові.
31. Глава дипломатичного представництва, його акредитація.
32. Типова структура дипломатичного представництва.
33. Дипломатичний персонал дипломатичного представництва.
34. Адміністративно-технічний та обслуговуючий персонал дипломатичного представництва.
35. Головні функції міністерства закордонних справ.
36. Головні функції дипломатичних представництв.
37. Головні функції консульських установ.
38. Поняття про дипломатичні імунітети та привілеї.
39. Основні імунітети і привілеї дипломатичних представництв.
40. Основні імунітети і привілеї дипломатичного персоналу.
41. Сутність “Концепції національної безпеки України”.
42. Особливості організації дипломатичної служби України.
43. Органи державної влади, які відповідають за зовнішню політику України.
44. Країнознавство як наукова дисципліна: основні підходи.
45. Структура наукового країнознавства.
46. Функції сучасного країнознавства.
47. Регіоназнавство як наукова дисципліна: основні підходи.

48. Макрорегіони світу, регіони, субрегіони.
49. Історичне країнознавство, його роль у розвитку науки.
50. Географічне країнознавство: основні напрями досліджень.
51. Основна країнознавча література.
52. Основна література з проблематики міжнародних відносин.
53. Основні періодичні видання з проблематики країнознавства.
54. Основні періодичні видання з проблематики міжнародних відносин.
55. Використання Інтернет-ресурсів у країнознавчих дослідженнях.
56. Використання Інтернет-ресурсів при дослідженнях у сфері міжнародних відносин.
57. Географічні карти та атласи як джерела країнознавчої інформації.
58. Опрацювання наукової літератури з країнознавства та міжнародних відносин.
59. Особливості роботи з енциклопедичною та довідковою літературою.
60. Особливості роботи з періодичними виданнями з проблематики міжнародних відносин і країнознавства.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Законодавчі акти

1. *Конституція* України. — К.: Україна, 1996.
2. *Закон* України “Про вищу освіту” від 17 січ. 2002 р. № 2984-III. — 69 с.
3. *Закон* України “Про дипломатичну службу”: За станом на 15 трав. 2002 р. / Верховна Рада України: Офіц. вид. — К.: Парлам. вид-во, 2002. — 23 с.
4. *Закон* України “Про міжнародні договори України”: За станом на 1 січ. 2005 р. / Верховна Рада України: Офіц. вид. — К.: Парлам. вид-во, 2005. — 19 с.

Основна

5. *Безуглий В. В., Козинець С. В.* Регіональна економічна та соціальна географія світу: Посібник. — К.: Академія, 2003. — 688 с.
6. *Будз М. Д., Постоловський Р. М., Троян С. С.* Короткий довідник з комплексного країнознавства (методика країнознавчих дослід-

- жень, основні поняття та визначення, країни, персоналії). — К.: КІСУ, 2000. — 120 с.
7. *Гладкий Ю. Н., Чистобаев А. И.* Регионоведение: Учебник. — М.: Гардарики, 2002. — 382 с.
 8. *Головатий М. Ф.* Навчи себе сам: Навч.-метод. розробка. — К.: МАУП, 2002. — 120 с.
 9. *Гуменюк Б. І.* Основи дипломатичної та консульської служби. — К.: Либідь, 1998. — 248 с.
 10. *Дахно І. І., Тимофієв С. М.* Країни світу: Довідник. — К.: МАПА, 2005. — 608 с.
 11. *XX век: Явления века. Страны. Люди: Краткая ист. энцикл.: В 2 т.* — М.: Наука, 2002. — Т. 2. — 502 с.
 12. *Дорошевский М. В., Мысливец Г. В.* Экономическая и социальная география мира: Учеб. пособие. — К.: МАУП, 2003. — 184 с.
 13. *Економіка зарубіжних країн / За ред. Ю. Г. Козака, В. В. Ковалевського, К. І. Ржепішевського.* — К.: ЦНЛ, 2003. — 352 с.
 14. *Камінський А.* Основи міжнародних відносин. — Львів: ЛНУ, 2001. — 208 с.
 15. *Класифікатор професій ДК 003–95 / Уклад. Ф. Федорченко.* — Харків: Фактор, 2003. — 372 с.
 16. *Конституційне право зарубіжних країн: Навч. посіб. / В. О. Ріяка, В. С. Семенов, М. В. Цвік та ін.* — К.: Юрінком Інтер, 2004. — 544 с.
 17. *Котель О. А., Пархомчук О. С.* Міжнародні відносини ХХ ст. — К.: Школяр, 1999. — 255 с.
 18. *Максаковский В. П.* Географическая культура: Учеб. пособие. — М.: ВЛАДОС, 1998. — 416 с.
 19. *Мальський М. З., Мацяк М. М.* Теорія міжнародних відносин. — Львів: ЛНУ, 2002. — 392 с.
 20. *Мироненко Н. С.* Страноведение: Теория и методы. — М.: Аспект-Пресс, 2001. — 268 с.
 21. *Сардачук П. Д., Кулик О. П.* Дипломатичне представництво: організація і форми роботи: Навч. посіб. — К.: Україна, 2001. — 176 с.
 22. *Социально-экономическая география зарубежного мира / Под ред. В. В. Вольского.* — М.: Крон-Пресс, 1998. — 592 с.
 23. *Страноведение: Учеб. пособие / П. И. Рогач и др.* — Минск: БГЭУ, 2003. — 284 с.

24. *Страны. Народы. Цивилизации* / Глав. ред. М. Д. Аксенова. — М.: Аванта +, 2002. — 704 с.
25. *Шаповал В. М.* Державний лад країн світу. — К.: УЦПС, 1999. — 320 с.
26. *Юрківський В. М.* Регіональна економічна і соціальна географія. Зарубіжні країни: Підручник. — К.: Либідь, 2000. — 416 с.
27. *Экономическая, социальная и политическая география мира.* Регионы и страны / Под ред. С. Б. Лаврова, Н. В. Каледина. — М.: Гардарики, 2002. — 928 с.

Додаткова

28. *Алаев Э. Б.* Социально-экономическая география: Понятийно-терминологический словарь. — М.: Мысль, 1983. — 350 с.
29. *Австрія: факти і цифри.* — Відень, 1998. — 21 с.
30. *Бірdsалл С. С., Флорін Д.* Географія США. — К., 2000. — 208 с.
31. *Бойко Н. А.* Экономическая и социальная география: Учеб. пособие. — К.: КНЕУ, 2002. — 216 с.
32. *Борисов В. А.* Демография: Учебник. — М.: Нота Бене, 2005. — 344 с.
33. *Географический энциклопедический словарь: Понятия и термины.* — М.: Сов. энцикл., 1988. — 432 с.
34. *Дахно І. І., Бовтрук Ю. А.* Міжнародна економіка: Навч. посіб. — К.: МАУП, 2002. — 216 с.
35. *Дубович І. А.* Країнознавчий словник-довідник. — Львів: ЛНУ, 2002. — 587 с.
36. *Камбон Ж.* Дипломат: Пер. с фр. — К.: Полиграфкнига, 1997. — 88 с.
37. *Колосов В. А., Мироненко Н. С.* Геополитика и политическая география: Учебник. — М.: Аспект-Пресс, 2001. — 479 с.
38. *Міжнародні відносини та зовнішня політика (1945–1970 рр.): Підручник* / В. А. Манжола, М. М. Білоусов, Л. Ф. Гайдуков та ін. — К.: Либідь, 1999. — 558 с.
39. *Міжнародні відносини та зовнішня політика (1980–2000 рр.): Підручник* / В. А. Манжола, М. М. Білоусов, Л. Ф. Гайдуков та ін. — К.: Либідь, 2001. — 622 с.
40. *Решетников Ф. М.* Правовые системы стран мира: Справочник. — М.: Юрид. лит., 1993. — 256 с.
41. *Народонаселение: Энцикл. словарь.* — М.: БРЭ, 1994. — 640 с.

42. *Пістун М. Д.* Основи теорії суспільної географії. — К.: Вища шк., 1996. — 231 с.
43. *Половина І. П.* Фізична географія Європи: Навч. посіб. — К.: АртЕк, 1998. — 272 с.
44. *Світова економіка: Підручник / А. С. Філіпенко та ін.* — К.: Либідь, 2001. — 582 с.
45. *Страны мира: Справочник. 1999 / Под ред. И. С. Иванова.* — М.: Республика, 1999. — 512 с.
46. *Страны мира: Факты и цифры.* — СПб.: Норинт, 2000. — 208 с.
47. *Страны мира: Энцикл. справочник.* — Смоленск: Русич, 2000. — 624 с.
48. *Топчієв О. Г.* Основи суспільної географії. — Одеса: Астропринт, 2001. — 560 с.
49. *Україна на міжнародній арені: У 2 кн.: Зб. док. і матеріалів. 1991–1995.* — К.: Юрінком Інтер, 1998.
50. *Ушакова Н. Г., Помінова І. І.* Соціально-економічні типи країн: Навч. посіб. — К.: Професіонал, 2004. — 304 с.
51. *Фельтхэм Р. Дж.* Настольная книга дипломата: Пер. с англ. — Минск: Новое знание, 2000. — 304 с.
52. *Шаблій О. І.* Суспільна географія: теорія, історія, українознавчі студії. — Львів: ЛНУ, 2001. — 744 с.
53. *Шатовал В. М.* Конституційне право зарубіжних країн: Підручник. — К.: АртЕк; Вища шк., 1997. — 264 с.
54. *Шевчук Л., Аарреварв Т.* Фінляндія: соціально-економіко-географічна характеристика: Посібник. — Львів, 2001. — 163 с.
55. *Юрківський В. М.* Країни світу: Довідник. — К.: Либідь, 2001. — 368 с.

МАУП

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	3
Навчально-тематичний план вивчення дисципліни “Вступ до спеціальності”	4
Програмний матеріал до вивчення дисципліни “Вступ до спеціальності”	4
Питання для самоконтролю.....	12
Список рекомендованої літератури.....	14

Зам. № ВКЦ-2403

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП